

vusta auki vedettävän sängyn ja osti monta pakkaa valkoista kangasta hääväelle lahjoiksi. Emännät alkoivat paistaa kinkkuja, lampaan kypäliä ja kaalilihoja. Pitkäkaali oli hääjuhlien viimeinen ruokalaji ja se keitettiin paistetulla lihalla maustettuna. Tattarikakkaraa, hersryyni-, riisi- ja perunapiirakkaa täytyi olla ka-soittain.

Morsiamen kotona oli samat touhut. Teurastettiin paistettiin ja keitettiin. Morsiamen oli saatava piironki ja peili. Kaksi hatua oli hankittava, toinen arki-, toinen pyhäkäyttöön. Anopille oli ommeltava hassa ja hame, apelle paita ja lapaset, natoille ja kälyille ostettava paksut kaulavaatteet, nais- ja mieskummeille paita.

Sunnuntaiaamuna lähdettiin kirkkoon vihille. Lähtöhetki oli hartaan juhlallinen. Morsian istuutui penkille pöydän viereen ja hänen vierelleen joku sukulainen, joka myös lähti kirkkoon. Sitten aloitettiin virsi; Jumala tänne avion asetti onneksemme... Kun virsi oli veisattu, morsiamen isä luki Isämeidän rukouksen ja Herransiunauksen. Morsian halasi äitiä ja isää, sen jälkeen kaikkia perheen jäseniä. Jokainen heistä toivotti hänelle onnea ja menestystä. Morsianta lähti viemään vihille setä tai veli. Morsian oli todella kaunis kasimirleningissä ja silkkisessä esiliinassaan. Mitäpä siitä, jos jalassa olivatkin vain rasvanahkaiset kengät, nehan eivät näkyneet pitkän hameen alta.

Kirkossa morsian istui naisten ja sulhanen miesten puolella. Oli jännittävää kun kuulutukset tulivat ja pari kuulutettiin kolmannen kerran. Jumalanpalveluksen päätyttyä morsian ja sulhanen lähtivät yhtäaikaa penkeistään ja kohtasivat toisensa rist'käytävällä ja kävelivät siitä rinnakkain alttarin eteen.

Paluumatka tapahtui muuten samoin, mutta nyt ajettiin lujempaa vauhtia. Morsian meni kotiinsa, niinkuin sulhanenkin. Häävieraita alkoi tulla kumpaankin taloon, vaikka varsinaiset häät pidettiin sulhasen kotona.

Morsiamen kotona olivat läksiäiset. Vieraat toivat pussissa kuostia, ken voita, ken vehnasan, jokainen toi jotakin. Häiden päätyttyä kotiin lähdettäessä, pantiin kunkin pussiin taas tuomisia. Ruoka syötiin pitkille pöydille asetetuista kivivadeista. Vierailta itsellään oli veitsi, vasta 1910-luvulla tuli tavaksi hankkia kullekin lautanen ja haarukka. Kaljaa ja hapanmaitoa juotiin samoista puukapoista. Hääväen syödessä emäntä laittoi kuntoon läksiäistaloon vietävän evässäkin. Se oli puudan jauhoja vetävä valkoinen säkki. Siihen laitettiin suuri leipä, kaksi isoa vehnasta, naula voita ja lampaan jalka. Sulhasella oli morsiamen äidille nyytti, jossa olivat tälle annettavat lahjakengät. Kun tavarat kaikki olivat olivat kärryissä, lähti noutojoukko laulaen läksiäistaloon. Emännät ja vanhat isännät jäivät häätaloon. Emännät aloittivat ruuanlaiton, jotta kaikki olisi valmista, kun hakijat saapuisivat morsiamen saattajien kanssa.

Sulhasen saapuessa joukkoineen häätaloon, tulivat siellä olleet vastaanottamaan vieraita. Laulumies, jollainen oli joka kylässä, aloitti virren; Iloitse morsian ja riennä vastahan.... Isäntä kysyi sitten mistä vieraat ovat, mikä on heidän asiansa ja onko passi? Joku vieraista vastasi; "onha meil jokahisel passi. Myö ollaa Kuutselääst, mut o eksytty. Tarkotus ol männä Hämmeekyllää, siel o mei sepääl morsiin. Ko nähtii suur järvi, luulti, jot on jo tultu mere rantaa. Laskekaa nyt sissää, mei sakki jäättyy. Meil o kyl omat evvääst niiko näättä, laskekaa vaik lämmittelemään". "Oikiaa paikkaa tulitta, mut passi pittää lukkee", tiukasi isäntä. Sillon Kirjavainen alkoi lukea;

Hämeessä härkä poiki, tek valkija vasika,
sata syltä sarvet pitkät, tuhat syltä turpa paksu.

Piika penkillä makasi, kana lattian lakasi.
"Onks totta"? "Totta on" vastattiin ja tulijat alkoivat vaatia